

Setembre social | | Actualitzat el 28/07/2021 a les 21:22

Joana Bregolat: «Els fons Next Generation són l'enèsima ofensiva del capitalisme liberal»

Entrevista a Joana Bregolat i Juanjo Álvarez, activistes ecosocialistes i dos dels autors de 'Como si hubiera un mañana', a l'última Fira Litoral | «No hauríem de pensar en sobreviure, sinó en viure»

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=AVxUY09Y4AM>

Joana Bregolat i Juanjo Álvarez són dos dels quinze autors de *Como si hubiera un mañana. Ensayos para una transición ecosocialista* (Sylone i Viento Sur, 2020), que va presentar-se a l'última edició de la Fira Litoral a Barcelona. L'entrevista a Bregolat i Álvarez és una de les quatre que hi va fer Setembre, en la seva col·laboració anual amb la fira.

Bregolat és politòloga i activista del moviment climàtic juvenil i per la justícia climàtica. Milita a Anticapitalistes. Álvarez també és activista ecologista i ecosocialista, militant d'Anticapitalistes i membre del Grup d'Investigació Transdisciplinària sobre Transicions Socioecològiques. Tots dos defensen en el llibre i en l'entrevista que la lluita ecològica ha d'anar de la mà d'altres com la social, la feminista o la del dret a l'habitatge. «O es construeix un moviment que reivindiqui l'habitatge com a bé d'ús i no de canvi, o no podem parlar de transició ecosocialista», recalca Álvarez. «No hauríem de pensar en sobreviure, sinó en viure», emfatitza Bregolat, que afegeix: «Ecosocialisme i ecofeminisme van de la mà».

Tots dos són crítics amb l'anomenat capitalisme verd, que fa un pas més al clàssic green washing que ha practicat en les últimes dècades l'economia de mercat. «Els fons Next Generation són l'enèsima ofensiva del capitalisme liberal», diu Bregolat en l'entrevista. «El motor de transformació ecològica mai seran les elits», afegeix.

Per la seva part, Álvarez defineix la proposta ecosocialista a partir de tres trets bàsics: la contenció de l'esfera econòmica capitalista, la redistribució i l'emancipació popular. Considera que després del fracàs de les propostes ecologistes dels anys seixanta i noranta, ara les condicions estan prou madures com perquè realment es pugui produir una transició amb un «horitzó ecosocialista».

En el llibre, vuit autores i set autors de tres generacions diferents analitzen des de diferents punts de vista la necessitat urgent de generar nous projectes socials i ecològics en la línia del penament ecosocialista. Les dificultats s'alternen amb l'esperança que encara és possible assolir el canvi, i d'aquí que, malgrat l'escenari de crisi i de retrocessos socials i ecològics, queda marge per a l'esperança i cal pensar, viure i lluitar com si hi hagués un demà, que dona títol al llibre.